

1.

Ráno ako iné.

Unudene sedím v autobuse a listujem v knihe, ktorú som pred odchodom z domu narýchlo uchmatla z matkinej police. Je to jeden z tých tenkých paperbackov o láske až za hrob, typická harlekýnka, aké nemám rada, no čas, keď sa autobus pomaly vlečie hustou premávkou, vďaka vyplňam niečím iným, ako civením cez špinavé sklo.

Otrávene preverciam stranu, keď mi vo vrecku zavibruje mobil. Vytiahnem ho, pozriem na displej a prečítam prijatú správu.

Tamara, zaspal som. Nevieť, či sa mi oplatí vyliezť z postele, tak povedz triednej, že som vážne ochorel. Vymysli si pokojne čierne kašeľ, tuberkulózu alebo zápal mozgových blán. Je jedno, čo jej natáraš, hlavne nech to zožerie.

Musím sa zasmiať. Robo, môj spolužiak a kamoš v jednej osobe, je nenapraviteľný flákač. Vždy sa s obľubou vyhýba povinnosťam a najviac tým v škole. Úplne živo si viem predstaviť, ako práve hodil mobil na stolík, pretiahol si cez hlavu paplón a bez najmenších výčitiek svedomia sa rozhodol predrichmať celé doobedie.

Nezazlievam mu to. Som istým spôsobom rovnaká, len mi chýba odvaha priečiť sa. Pred autoritami mám rešpekt, za čo si ma Robo často doberá. Odvážim sa byť rebelom iba vo svojej hlave. Neraz si predstavujem, ako si konečne otvorím ústa, no

vždy, keď príde na lámanie chleba, čuším ako ryba, kým Robo nemá problém od srdca povedať čokoľvek trebárs aj riaditeľke. Uznávam ho za to. Je proste hrdina.

Viem, že mi bude počas dňa chýbať. Je môj pupok a ja jeho. Navyše som mala v pláne poriadne sa mu dnes vyžalovať. Tešila som sa, že si pri spoločnej cigarete šťavnato a od srdca zanadávam na nespravodlivosť života. On by ma pochopil. Vždy keď ide o nepravosti tínedžerov, je pripravený ponúknuť svoje plece a pokojne i päšť. Ten chalan by sa dokázal pobiť za čokoľvek. Teda, ak by nebol taký príšerne a nenapraviteľne lenivý.

Okej, vyhútam nejaký kaleráb, ten zápal mozgu by mohol vyjsť :D. Vyspi sa aj za mňa! Odpíšem mu. Potom upriem pohľad na knihu a namiesto čítania premýšľam o predchádzajúcom víkende.

Takmer celý som ho strávila zavretá doma, myslela som na svoju malú sestru Sofiu, ktorá je opäť v nemocnici, na mamu, ktorá za ňou odišla, a behala som otcovi okolo zadku. Uvarila som mu obed. Čo na tom, že iba cestoviny so syrom? Oprala špinavé monterky. Ustlala posteľ. Poumývala riad a upratala celý byt. A on sa zase spil do nemoty, akoby nemal v sebe ani štipku hanby. V zablatených topánkach prešiel krížom cez chodbu, lahol si do čistých perín a zaplnil byt ťažkým alkoholovým smradom. Nezabudol pri tom dodať, že som obyčajná darmožráčka. Zasran a nemehlo, čo mu pije krv. Ako inak! Pekné slová mu v spojitosti so mnou už dávno vyprchali z hlavy. Začínam si pomaly zvykať, že ma už neoslovuje inak ako sopláňa,

pankhart, šteňa a podobne. Čo už? Hlavne že do rána stihol vytriezvieť a na nič si nepamätal. Aspoň ho nemusí hrýzť svedomie, ak teda nejaké vôbec má. No ja si pamätám všetko a je mi vďaka nemu mizerne.

Nič teraz nepotrebujem viac ako Robove slová útechy. On by určite súcitne skonštatoval, že život je sviňa, a ja by som sa vďaka jeho prítomnosti a tej prostej vete cítila zázračne lepšie. Niekedy skutočne stačí mať pri sebe spriaznenú dušu a všetko sa zdá byť znesiteľnejšie. A Robo spriaznená duša je, on veru áno. Môžem sa na neho spoľahnúť, nech sa deje čokoľvek. Vždy ma dokáže podržať a čo je na ňom najlepšie, pre ľútosť nemá pochopenie, pretože podľa neho je to tá najväčšia hlúposť pod slnkom. Hovorí, že človeka treba vypočuť, poradiť mu alebo aj nie, pomôcť mu, vynadať... hocičo, ale neľutovať, lebo tým by sme len zbytočne prilievali olej do ohňa. Často filozofuje nad pohárom piva a mne sa tie jeho múdre reči páčia. Niekedy sa až čudujem, kde sa to v ňom berie. Ale on je taký divný zjav. Úplný samorast, totálne svojská existencia. A to je fajn. Aspoň sa s ním nikdy nenuším.

Keď ma o niekoľko minút autobus vypluje na zastávke rovno pred školou, rozhodnem sa využiť čas, ktorý mi zostáva do začiatku prvej hodiny, a zamierim k starému obchodu stojacemu na vedľajšej ulici, v ktorom predávajú zmiešaný tovar od výmyslu sveta. Zájdem zaň a skryjem sa v malom výklenku určenom pôvodne na smetiak, ktorý celý čas, čo sem chodím, tróni aj tak vždy inde. Nejedem môj spolužiak využíva toto miesto

ako úkryt pred učiteľmi, keď má chuť na cigaretu. Je to náš „tajný“ fajčiarsky brloh, fantastická zašívareň, o ktorej tak či tak vie celé vedenie školy, všetci sa však tvárimo – ako oni, tak i my, že neexistuje. Od nich to je ústupok, od nás zbabelosť. Čo sa budeme hrať na odvážnych, všakže?

Doprajem si rannú dávku nikotínu, prehodím zopár viet so spolužiakmi z rôznych ročníkov a potom sa rezkým krokom vraciam k škole. Aj napriek Robovej neprítomnosti mám na tvári drobný úsmev a v kroku švih a ľahkosť. Hovorím si, že poobede zájdem za ním a domov sa vrátim iba prespať, takže deň bude možno nakoniec predsa len fajfn.

Vtom sa niekto vyrúti spoza rohu a prudko ma z boku naberie. Ihneď mi do ramena vystrelí ostrá bolesť. Hlasno zanaďavam, pričom sa snažím udržať rovnováhu a nespádnúť. Zachytím sa školského plota a bolestivo syknem, vzápätí očami prebodnem chalana na inlajnoch, ktorý zastal kúsok odo mňa a ospravedlňujúco si ma premeriava.

„Prepáč, mrzí ma to,“ vystrelí pred seba obranne ruky a vystrúha previnilú grimasu. Je vysoký, na hlave šiltovka, na chrbte ruksak a vyzera... dobre. Okamžite ma upútajú jeho tmavé oči. Sú podmanivé a pekné a ja mám pocit, že sa v nich v zlomku sekundy strácam. Normálne sa mi zatočí hlava.

„Čo lietaš ako debil, chceš niekoho zabiť? A pritom ešte po chodníku, dofrasa,“ vyprsknem a radšej odvrátim zrak.

„Fakt mi to je ľúto. Si v poriadku?“

„Žijem.“

**Miroslava
Varáčková**

Láska z ulice

Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2019 v spoločnosti
Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9,
Bratislava, Slovenská republika
Číslo publikácie 1 960
Jazyková redakcia Mária Pavligová
Zodpovedný redaktor Erik Fazekaš
Technický redaktor Jana Urbanová
Sadzba GDTP studio Albatros Media, Petra Krušberská
Tlač CENTA, spol. s r. o., Brno
2. vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019
Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie
kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme
alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ALBATROS MEDIA